

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

Τετάρτη 10 Ιανουαρίου 2024

Πρόσκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης - ΕΚΛΟΓΕΣ

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19 του καταστατικού, η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας καλούν στην Τακτική Γενική Συνέλευση και στις εκλογές που θα γίνουν στο εντευκτήριο του ΣΑΕ, 3ης Σεπτεμβρίου 56, την Παρασκευή 29 Δεκεμβρίου 2023 και ώρα 19.00. Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γεν. Συνέλευση θα επαναληφθεί την **Τετάρτη 10 Ιανουαρίου 2024** και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο οπότε θα πραγματοποιηθεί ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών. Την ίδια μέρα θα γίνει και η κοπή της Βασιλόπιτας και η απονομή της Χιωτινείου υποτροφίας.

*Το 2024 να φέρει στη ζωή μας
νέα ελπίδα, νέες προσδοκίες
και να αφήσει πίσω του τις πίκρες.
Να έχουμε υγεία και να χαμογελάμε!*

ΜΕΡΟΣ Β'

Σπύρος Καλλιανιώτης 1915-1982

Σήμερα 100+ χρόνια μετά την γέννησή του στις 12/12/1915

Τα Μικτά Δικαστήρια

Αρχίζει εκεί μια νέα πορεία σε μια κοινωνία διεθνή, δικαστών, δικηγόρων. Ίσως και εκεί να είναι η ρίζα μιας των πολλών συμβουλών που μας έδωσε σ' εμάς στα παιδιά του: Όταν βλέπεις κάτι καλό να το μιμείσαι. Τα... άλλα, να τα αποφεύγεις.

Μια άλλη του συμβουλή ήταν ο σεβασμός και η απόσταση από τους ιεραρχικά ανώτερους. Παράδειγμα, η πολιορκία στις χορευτικές δεξιώσεις, των ωραίων κυριών των Δικαστικών

Γράφει ο Γιάννης Καλλιανιώτης

από τους νεοσοσούς. Μια σεβαστική κλίση κεφαλής ήταν αρκετή για τον Σπύρο.

Ο καιρός περνά στα Μικτά Δικαστήρια, ο αδελφός του ο Στέλιος εργάζεται με καλά αποτελέσματα.

Ένα βράδυ ο καλοφαγάς και εξαιρετικός μάγειρας, πατέρας Αλέξανδρος, είναι ανήσυχος, δεν κοιμάται καλά. Το πρωί είναι νεκρός, από καρδιά.

Είμαστε το 1941, ήταν μόνον 52 ετών.

Το 1942 αρχίζει να εργάζεται και ως Διερμηνεύς στο Βασιλικό Υποπροξενείο της Μανσούρας.

Τα παιδιά νεαροί άντρες πια, συνδέονται και πάλι με την θεία τους Μαριάνθη που έχει κηρέψει και τις εξαδέλφες τους.

Οι οικογένειες των συμμαθητριών του, Γερασίμου και Αναστασόπουλου, δοκιμάζονται. Γύρω στο 1933, οι δύο πατεράδες υφίστανται συγχρόνως κατα-

Η συνέχεια στη σελίδα 2

στροφικές απώλειες στο Χρηματιστήριο του Βάμβακος. Χρεωκοπούν.

Ο Αθανάσιος Αναστασόπουλος υποκύπτει σε καρδιακό επεισόδιο. Ο Νικόλας Γερασίμου επιβιώνει.

Όσα από τα παιδιά τους φοιτούν σε ξένα σχολεία με ακριβά δίδακτρα εκδιώκονται. Ο Τζίμης Αναστασόπουλος εκδιώκεται από τους Frères, ο Τάκης Γερασίμου από το Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο της Βηρυτού, η Κούλα Γερασίμου από τις Bonnes Soeurs.

Όσοι είναι στα Ελληνικά Σχολεία συνεχίζουν. Από χορηγοί, είναι τώρα επιχορηγούμενοι.

Η παροικιακή αλληλεγγύη αγρυπνά. Ο Τάκης Γερασίμου προσλαμβάνεται ως υπάλληλος στην Κοινότητα, όπου μέχρι χθες ο πατέρας του ήταν Επίτροπος, ο Τζίμης Αναστασόπουλος στα Μικτά Δικαστήρια. Η χήρα μητέρα του Σοφία αναλαμβάνει Προϊσταμένη του Οικοτροφείου των Σχολείων, που δέχεται μαθητές από τις χώρες της Αφρικής όπου δεν λειτουργούν Ελληνικά Σχολεία.

Μνημονεύεται ακόμη από όσους οικοτρόφους επιζούν. Θα χάσει τον νεότερο γιο της Γιάννη σε ηλικία 20 χρονών.

Ο Γιάννης Γερασίμου μετά από έρανο των ευπόρων της Μανσούρας, στέλνεται στην Αθήνα για να σπουδάσει Ιατρική.

Μπαίνει ο πόλεμος, ο Σπύρος εξαιρείται από τις στρατιωτικές υποχρεώσεις ως υπάλληλος των Μικτών Δικαστηρίων, ενώ ο αδελφός του Στέλιος ακολουθώντας την πατρική παράδοση, κατατάσσεται εθελοντής και φεύγει πασιχαρής με την κιθάρα του.

Το 1942 θα τον βρει ο Γιώργος Ανδριτσάκης στο πεδίο της μάχης του ΕΛ-Αλαμίν, έκθαμβο από την φρίκη της μάχης, σε κατάσταση σοκ, αλλά σώο.

Ο Τάκης Γερασίμου επιστρατεύεται, η αδελφή του Μπέμπα τον αντικαθιστά στην Κοινότητα, ώστε να μην χαθεί το μοναδικό μνηνιάτικο της οικογένειας. Ο πατέρας τους Νικόλας έχει πεθάνει περίπου το 1940 σε ηλικία 90 ετών. Ο Γιάννης είναι ήδη γιατρός στο Λαϊκό Νοσοκομείο της Αθήνας. Ο μικρότερος γιος ο Κώστας έχει ήδη εμφανίσει Παρκινσονισμό και μένει στην φροντίδα του αδελφού του στην Αθήνα, όπου και θ' αποκλειστούν κι οι δυο στην Κατοχή. Το ειδύλλιο Σπύρου και Μπέμπας προ-

**Νικόλαος και Φωτεινή Γερασίμου και τα παιδιά τους (1930;)
Από αριστερά ο μικρός Κώστας και πίσω του ο πρωτότοκος Παναγιώτης (Τάκης). Δίπλα τους η Βασιλική (Κούλα) και η Αγγελική**

χωρεί, αλλά οι δυσκολίες της εποχής πολλές και τα μέσα λίγα.

Η ύπαρξη των Μικτών Δικαστηρίων πρόκειται να εκπνεύσει με το τέλος των Διομολογήσεων για την Αίγυπτο το 1949.

Νωρίτερα όμως, το 1947, θα αδειάσει η θέση του Διερμηνέως Αραβικής γλώσσας στο Β. Γενικό Προξενείο Αλεξάνδρειας. Τον Σπύρο θα ειδοποιήσει και πάλι ο Δικαστής Κοκκινόπουλος, με την σύσταση του οποίου θα γράψει στον Γενικό Πρόξενο Χ. Ζαμαρία.

Αυτό που δεν αναφέρεται στα παραπάνω έγγραφα είναι οι αποδοχές του Διερμηνέως: 100 Λίρες Αιγύπτου μηνιαίως, ποσό αποφασιστικής σημασίας για την οικονομική και οικογενειακή αποκατάσταση του Σπύρου.

Δρομολογείται πάραυτα ο γάμος του με την Μπέμπα και η εγκατάστασή τους στην Αλεξάνδρεια.

Η θεία του όμως θα διαφωνήσει, καθώς κατά τη γνώμη της και τα κρατούντα της εποχής, προηγείται η υποχρέωση αποκατάστασης των τριών μεγαλύτερων θυγατέρων της.

Η αντίθεσή της, απόλυτη, δεν της εξασφαλίζει πρόσκληση στους αρραβώνες. Παρ' όλα αυτά θα παραστεί και θα προσπαθήσει με φωνές και λιποθυμίες να τους ακυρώσει. Ο Σπύρος δεν θα την ξαναδεί ποτέ.

Όταν θα φθάσει ο Σπύρος στην Αλεξάνδρεια το 1948, θα βρεθεί στην πόλη με τη μεγαλύτερη Ελληνική παροικία στην Αίγυπτο. Σε λίγο θα γίνουν οι ετήσιες Γυμναστικές Επιδείξεις των Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων, στο θαυμάσιο Νεοκλασικό Δημαρχιακό Στάδιο της Αλεξάνδρειας, χωρητικότητας 30 χιλιάδων ατόμων: «δεν είχα ξαναδεί στην ζωή μου τόσους Έλληνες μαζεμένους», θα μας εκμυστηρευθεί αρκετά χρόνια μετά.

Μία άλλη λεπτομέρεια θα απαιτήσει προσοχή και οικονομική θυσία.

Ο Δικαστής Κοκκινόπουλος θα υποδείξει στον Σπύρο, ότι η θέση του θα τον οδηγήσει σε παρουσία σε επίσημες τελετές όπου το «πρωινό ένδυμα» (γαλλιστί και bonjour) θα του είναι απαραίτητο. Θα τον συστήσει στον ράφτη του που θα του ράψει το σύνολο, συνοδευόμενο από βαρύ παλτό και θα του προμηθεύσει το ημίψηλο και τα γκριζα σουέντ γάντια. Ολικό κόστος: Λ. Αιγ. 100!!! (ο πρώτος μισθός).

Σε ελάχιστα χρόνια, βοήθησης και της «επαναστατικής καταστάσεως» στην Αίγυπτο, όλ' αυτά καταργήθηκαν. Έμεινε το υπέροχο βαρύ παλτό για τις βαρυσχιμωνιές, σπάνιες σε Αίγυπτο ή Ελλάδα.

Το ζευγάρι επέλεξε για τον γάμο του τον Ναό της Αγίας Αικατερίνης στο Μπενά-

Με τους κουμπάρους Αργυρώ Παπαστρατηγάκη, Πάνο Προβιά και Δημήτρη Ανδριτσάκη, τα παρανυφάκια Μυρτώ Παπαστρατηγάκη, Μαίρη Ανδριτσάκη.

κειο Ορφανοτροφείο Θηλέων (από το 1971 Γενικό Προξενείο της Ελλάδος) και τύπωσε τα προσκλητήρια. Δεν είχε λογαριάσει όμως τις διαθέσεις του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας Χριστοφόρου Β', ο οποίος σε μια έξαρση της πολυετούς του διαφωνίας με την Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας, με αφορμή την θρησκευτική

εκπαίδευση των Ελληνοπαίδων, είχε απαγορεύσει ακριβώς αυτή την εποχή, στους ιερείς να ιερουργούν και να τελούν Μυστήρια σε Κοινοτικούς Ιερούς Ναούς (την πλειονότητα στην Αλεξάνδρεια), όπως τον Ναό της Αγ. Αικατερίνης. Γάμος χωρίς παπά γίνεται; Έσπευσε ο Σπύρος και ζήτησε ακρόαση από τον

Πατριάρχη, ο οποίος τον εδέχθη, αλλά ήταν ανένδοτος: αδύνατον τέκνον μου. Ούτε με 100 λίρες...

Ο Σπύρος, ακαριαία, έκανε μεταβολή. - Δεν θα χαιρετήσεις τέκνον μου; Ο γάμος πήρε μετάθεση για τον Πατριαρχικό Ναό Αγίου Νικόλαου Ιβραμίας.

Την νύφη συνόδευσε ο μεγάλος της αδελφός Τάκης. Ο Γιάννης ο γιατρός, έμεινε στην Αθήνα με την φροντίδα του αδελφού τους Κώστα που δεν καλυτέρευε.

Σε λίγο ήρθη η Πατριαρχική απαγόρευση κι' έτσι μπόρεσαν να παραστούν στον γάμο του Πέτρου και της Χριστίνας Κυδωνάκη στην Αγία Αικατερίνη του Μπενακείου Ορφανοτροφείου Θηλέων. Κατοίκησαν στο προάστιο του Μπούλκλεϋ, απέναντι από την ομώνυμη στάση του τραμ, σε μια από τις καινούργιες πολυκατοικίες, ανάμεσα σε μονοκατοικίες και βίλλες με καταπράσινους κήπους. Στην πίσω μεριά του σπιτιού άρχιζε μια ανηφόρα που μετά από πεντάλεπτο περπάτημα έφτανε στα ψηλότερά της και κατηφόριζε προς την θρυλική Κορνίς και το Στάνλεϋ Μπαίν.

ΤΕΛΟΣ

Τετάρτη 10 Ιανουαρίου 2024

Κοπή Βασιλόπιτας | Λαχειοφόρος αγορά | Χιωτίνειος Υποτροφία

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτατες σχολές.

Όροι συμμετοχής:

1. Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ.
2. Να έχουν εισαχθεί στις αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις.

3. Να υποβάλλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Κριτήρια επιλογής των υποτρόφων είναι:

- α) η βαθμίδα της σχολής (ανώτατη, ανώτερη)
- β) ο γενικός βαθμός εισαγωγής στα βασικά μαθήματα της δέσμης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 150 ευρώ και καταβάλλεται εφάπαξ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΗΝ 1^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ (ΠΡΟΣΟΧΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟ) Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΣΣΕΝΑΣ ΣΤΙΣ 18.30 ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΩΝ, ΞΕΔΙΠΛΩΝΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΗ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΡΑΨΑ» ΤΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ. ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΣΤΕ ΟΤΙ ΘΑ ΕΧΕΙ ΠΟΛΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΓΥ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ...

Η εγγονή της Φιφίκαε και του Γιάννη Καλφόπουλου, Σοφία, ενώθηκε με τα ιερά δεσμά του γάμου με τον Ηρακλή Παπαδάτο στις 15/09/2023 στην Αθήνα. Στο νεαρό ζευγάρι ευχόμαστε Βίον Ανθόσπαρτον!

Γενέθλια ΣΑΕ

Για όποιον ήθελε να μάθει ή να βαθύνει την περιέργειά του για το έργο που προσφέρει εδώ και **ενενήντα χρόνια** και συνεχίζει ακούραστα ο ΣΑΕ, δεν είχε παρά να παρακολουθήσει τη γιορταστική-γενέθλια εκδήλωσή του στο **Ευγενίδειο Ίδρυμα**, την Κυριακή 5 Νοεμβρίου και ώρα 11.00 π.μ., στη μεγάλη αίθουσα εκδηλώσεων και προβολών.

Οικοδεσπότης ο Πρόεδρος κ. Κώστας Μιχαηλίδης και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που υποδέχονταν με το τυπικό της φιλοξενίας του Συνδέσμου τους Επισήμους Φίλους από Υπουργεία στην Αθήνα και τις ελληνικές κοινότητες της Αιγύπτου.

Δεν μπορούσε να μην παρευρεθεί και να μην ανοίξει την εκδήλωση ο Αιγύπτιος πρέσβης στην Ελλάδα, Όμαρ Άμερ Γιούσεφ, του οποίου η παροιμιώδης ευγένεια προς τον Αιγυπτιώτη ελληνισμό χαρακτηρίζει τη φιλία και τη συνύπαρξη των δύο λαών από τα βάθη της Ιστορίας της Ελληνοαιγυπτιακής Φιλίας. Η διαρκής αποστροφή του προς το ακροατήριο: «Σας αγαπά ο Αιγυπτιακός Λαός και συνεργάζεται μαζί σας. Γι' αυτό και Σας ευχαριστεί, συνεχώς», πνιγόταν μέσα σε αυθόρμητα χειροκροτήματα από το συγκινημένο κοινό. Ο Γιάννης Χρυσουλάκης, Γενικός Γραμματέας Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας Υπουργείου Εξωτερικών, υπερθεμάτισε για την ενίσχυση της φιλίας των δύο λαών και θεωρεί πως ο Ελληνισμός της Αιγύπτου χτυπά ευαίσθητες χορδές για τον απανταχού Ελληνισμό.

Ο επίτιμος πρόεδρος Φίλιππος Κοσσένας τόνισε πως είναι ζωντανή η συνείδηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, διαφυλάσσεται και συνεχίζει.

Ο Χρήστος Καβαλής, πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου υποστήριξε πως πρέπει ο Σύνδεσμος να βλέπει το παρελθόν και να οραματίζεται το μέλλον. Έτσι, θα κρατήσει ηχηρό και

σταθερό το μέταλλό του για πολλές δεκαετίες.

Η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄, υπό την Αιγίδα του οποίου τα ενενηντάχρονα τέθηκαν, μάς έφερε μια ευχάριστη πληροφορία: πως στην ίδρυση του Νέου Καΐρου, δόθηκε μια έκταση έξι στρεμμάτων από την αιγυπτιακή κυβέρνηση στην ελληνική κοινότητα, προκειμένου να στεγασθούν ορθόδοξες εκκλησίες και εξέφρασε την επαγγελία Του πως όσο ο ήλιος και το φεγγάρι κινούνται και γυρίζουν, η φιλία των δύο λαών δεν πρόκειται ποτέ να σταματήσει. Πάντα η καρδιά και η πνοή της Αιγύπτου θα είναι ελληνική.

Ο Ανδρέας Βαφειάδης, Πρόεδρος της Κοινότητας Αλεξανδρείας, επισήμανε πως πατρίδες μας είναι η Ελλάδα και η Αλεξάνδρεια. Η κοινότητά της αριθμεί 180 χρόνια ζωής και ιστορίας. Σκοπός και όραμα είναι οι βάσεις για το μέλλον. Η επίτιμη Πρόεδρος Κρυστάλλω Τρίμη με πολλή συγκίνηση ανέβηκε στο βήμα και διακήρυξε πως ο Σύνδεσμος έχει μέλλον, στηριγμένο στα νέα του παιδιά. Η Έλενα Κοσσένα, Γενική Γραμματέας, διάβασε μήνυμα του προέδρου του Ωνασείου Αντ. Παπαδημητρίου, σύμφωνα με το οποίο η υποδοχή της Τρίτης Γενιάς θα κρατήσει τις αξίες και την κληρονομιά που παρέλαβε από τις προηγούμενες γενιές.

Επίσης ακούστηκε και μήνυμα από την Αυστραλία (ΕΑΜΑ). Πρόκειται για έπαινο στον ΣΑΕ, γιατί επιτελεί έργο δύσκολο.

Και μετά τους χαιρετισμούς, η ομιλία του Πάνου Κατέρη επικεντρώθηκε στη δράση και την προσφορά του Συνδέσμου από το 1933-2018.

Ο ομιλητής διαιρώντας σε περιόδους το έργο του ΣΑΕ, ονόμασε Προπολεμική, εκείνη από το 1933-1957, όπου φέρεται να ιδρύεται Σύλλογος των εξ Αιγύπτου και εκ Σουδάν Ελλήνων. Από το 1933-1940 δεν γνωρίζουμε τίποτα,

γιατί δεν σώθηκαν αρχεία. Η πρώτη συνέλευση πραγματοποιήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1945. Από το 1957-1975 η Περίοδος του Επαναπατρισμού, με 378 μέλη. Το 1963 έχομε την ένταξη των Αιγυπτιωτών στα ασφαλιστικά ταμεία.

Η περίοδος από το 1975-2018 έχει ως μέλημά της την ίδρυση της Κοινωνικής Πρόνοιας. Άλλοι σταθμοί: 1975, Επιτροπή Υποτροφιών - 1975, Πολιτιστική Επιτροπή - 1985, Έκδοση Παναιγυπτίων - 1985, ο Σύνδεσμος αποκτά ιδιόκτητη στέγη - 1986, Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών.

Στη συνέχεια, η Ηλιάννα Θεμιστοκλέους αναφέρθηκε λεπτομερειακά στις εκδηλώσεις των ετών 2018-2019: συναυλίες - κοπή πίτας - χοροί - παιδικά πάρτι - αφιέρωμα στη γυναίκα - Γεύματα Αγάπης - Αθλητισμός στην Αίγυπτο - Μπαζάρ Βιβλίου - Τόμπολα - Αποκριάτικο Γλέντι - Αλεξάνδρεια: από τον Καβάφη στον Μέγα Αλέξανδρο - Βραδιά Sixties - Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου (Μιμή Ντενίση) - Πασχαλινή εκδρομή στην Αίγυπτο - Τιμητική Βραδιά για τον Δάσκαλο Π. Καρματζό - Παραδοσιακοί Χοροί της Αιγύπτου - εκδρομή των νέων μελών του Συνδέσμου στην Αίγυπτο.

Ο Δημήτρης Δημητρίου αναφέρθηκε στη διετία 2018-2020, συμπληρώνοντας τα προηγούμενα, τις αρμονικές σχέσεις με το Πατριαρχείο, την Επιτροπή της Κοινωνικής Πρόνοιας, την Επιτροπή της Γυναικείας Συντροφιάς, την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου (Γρ. Βαλτινός) - τις Υποτροφίες 2018-2019.

Η Μαρία Μιχαηλίδου στάθηκε στην πολύ δύσκολη περίοδο του 2020, όταν λόγω του κόβιντ το εντευκτήριο έκλεισε. Παρά τις δυσκολίες, όμως, ο Σύνδεσμος στάθηκε κοντά στους αναξιοπαθούντες και δεν έπαψε να φροντίζει γι' αυτούς.

Και η υπόσχεσή της πέρασε σαν σπι-
θήρας συγκίνησης στα δακρυσμένα
μάτια των ακροατών της: «Με την
Αγάπη-Βοήθεια συνεχίζουμε το έργο
του ΣΑΕ».

Τελευταίος από τα μέλη του ΔΣ ο Μιχά-
λης Κανταρτζόγλου που διέκρινε άνοιγ-
μα των Αιγυπτιωτών στην Κοινωνία.
Ακολούθησε η προβολή ντοκιμαντέρ
με κρίσιμες φάσεις από τη δράση του
Συνδέσμου την περίοδο 2021-2022, με
επιλογή του υλικού κάτω από την επο-
πτεία της Ηλιάνας Θεμιστοκλέους και

την τεχνική επιμέλεια του Τάκη Σφα-
κιανόπουλου.

Ο Γιώργος Κωνσταντίνου (2021) και ο
Γιάννης Βογιατζής (2022), οι τιμώμενοι
στις αντίστοιχες Παγκόσμιες Ημέρες
Θεάτρου. «Αλεξάνδρεια, Πόλη Ευλογη-
μένη κι Αμαρτωλή» - «Βίρα τις άγκυ-
ρες».

Εξαιρετικός ο συντονιστής της εκδήλω-
σης Βασίλης Ζουές. Πληροφορούσε το
ακροατήριο για την ταυτότητα του κάθε
επίσημου ομιλητή και τον κοινωνικό
του ρόλο. Επίσης, για την ένταξη των

μελών του ΔΣ στο Σύνδεσμο και το
χρόνο ανάληψης δράσης και προσφο-
ράς του καθενός.

Βραβεύσεις των καλεσμένων ομιλη-
τών από τον πρόεδρο του ΣΑΕ κ.
Κώστα Μιχαηλίδη.

Δεξίωση με εκλεκτά φαγητά και γεύ-
σεις από την Αίγυπτο. Οι εμπειρίες
ζωντανές.

Οι Αναμνήσεις θα μας ταξιδεύουν στο
χρόνο μέχρι τα επόμενα γενέθλια και
θα μας ζεσταίνουν την καρδιά!

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΕΡΠΗΣ

Συνάντηση 24-11-2023

Περάσαμε πάρα πολύ ωραία, κατα-
πληκτικά.

Ήταν μια μοναδική ευκαιρία να θυμη-
θούμε τα παλιά, να νοσταλγήσουμε τα
αθώα σχολικά μας χρόνια που περά-
σαμε στο προστατευμένο - προστα-
τευτικό περιβάλλον. Ένα περιβάλλον
που μας εξασφάλιζαν οι οικογένειές
μας, το σχολείο και γενικότερα ο
ελληνισμός της Αιγύπτου.

Σας στέλνω σε ανάμνηση αυτής της
συνάντησης τις φωτό που τραβήχτη-
καν.

Να είμαστε καλά και να ξαναταμώ-
νουμε χαρούμενοι και με καλή διάθε-
ση.

Γιώργος Δήμου

Από αριστερά, μπροστά είναι:
Φίλιππος Κοσσένας,
Τούλα Χαρίτου,
Γιάννης Κοσσένας,
Γιώργος Κοντραφούρης,
Ηρώ Ποριάζη-Κοντραφούρη,
Γιώργος Κοτζάς,
Μιχάλης Νικηταρίδης,
Ντίνα Αγγελάκη-Κοτζά,
Τζένη Στρουμπίη,
Γιώργος Δήμου,
Άννα Καλατζιάν,
Κώστας Γεωργιάδης
και Γιάννης Δρίτσας.
Σε άλλες φωτό φαίνεται
και η Μαργαρίτα Δρίτσα.

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΑΣ ΜΠΑΛΤΙΜ

Κάποτε, κατά το 1910 ένα παιδί 15 χρονών άφησε την πατρίδα του την Κύπρο, μπήκε σ' ένα καράβι στη Λεμεσό και ήρθε στην Αίγυπτο. Εκεί είχαν πάει προηγουμένως τρία μεγαλύτερα αδέρφια του. Το όνομα του 15χρονου παιδιού ήταν **Πολύδωρος Γεωργιάδης**. Ασχολήθηκε στην Αίγυπτο με διάφορες εργασίες. Αρχικά στη Μανσούρα, όπου βρήκε και τα αδέρφια του, Ιάσωνα, Κυριάκο και Κλεάνθη και σε κάποια γύρω χωριά. Κάποια στιγμή αργότερα, περί το 1919 βρέθηκε να δουλεύει σ' ένα χωριό ονόματι **Μπαλτίμ**, όπου υπήρχε η λίμνη Μπορόλος. Εκεί πρώτα είχε ανοίξει ένα καφενείο στο σταθμό του τρένου. Αργότερα άνοιξε μπακάλικο στο κέντρο του χωριού. Τότε πληροφορήθηκε ότι σε απόσταση επτά χιλιομέτρων υπήρχε θάλασσα. Την επισκέφθηκε μια μέρα και αυτό που είδε του φάνηκε υπέροχο, φανταστικό!!!

Ήτανε ολόκληρη η Μεσόγειος και μπροστά της μία απέραντη και ατέλειωτη χρυσή αμμουδιά. Λίγο πίσω του υπήρχαν πολλοί αμμόλοφοι που στέκονταν εκεί με τη χρυσή τους άμμο, κι ανάμεσά τους χουρμαδιές, πολλές, πανύψηλες χουρμαδιές. Τότε σκέφθηκε ότι αυτό ήταν ωραίο μέρος για να γίνει θέρετρο και να πηγαίνει ο κόσμος τα καλοκαίρια να παραθερίζει. Το είπε στον αδελφό του Ιάσωνα και κάνανε μαζί μια καλυβίτσα από ξύλο και ψάθα και πηγαίνανε κάθε λίγο και απολαμβάνανε τη θάλασσα. Ο Πολύδωρος πήγαινε και με άλλους φίλους του για λίγη ξεκούραση. Κάλεσε μετά τους δημάρχους (όμντιδες) των γύρω χωριών και τους είπε να κάνουν εκεί καμπίνες (καλύβες), να τις ανοικιάζουν και να πηγαίνει ο κόσμος τα καλοκαίρια. Το δέχθηκαν οι δήμαρχοι και ξεκίνησαν. Πρώτος ο δήμαρχος του πιο κοντινού χωριού, του «Σεχ Μουμπάρικ», έκανε τις πρώτες καλύβες δύο-τριών κ.λπ. δωματίων από ξύλο και ψάθες. Του ζήτησε τότε ο Πολύδωρος να του κάνει ένα ξενοδοχείο με τριάντα δωμάτια και ένα καζίνο (όπως το λέγα-

Λούλα-Ελπίδα Γεωργιάδου

με τότε), δηλαδή ένα κέντρο για εστιατόριο, μπαρ και καθιστικό. Του το έκανε, το ανοικιάσε και πήγαινε τα καλοκαίρια και το δούλευε με λίγους φίλους και γνωστούς που το είχαν πληροφορηθεί και παραθερίζανε.

Το 1935, ο Πολύδωρος παντρεύτηκε στην Αλεξάνδρεια με τη Μαρία Χριστοφίδου από τη Λεμεσό Κύπρου και την πήρε μαζί του στο χωριό Μπαλτίμ, όπου έμενε μόνιμα. Εκεί, κάνανε τέσσερα παιδιά: τη (Λούλα) Ελπίδα, τον Γιώργο, τον Μιχάλη και τον Κώστα. Τα καλοκαίρια, μας παίρνανε από μωρά και πηγαίναμε στο παραθαλάσσιο ξενοδοχείο μας, για να το δουλέψουν. Σιγά-σιγά έγινε γνωστό το θέρετρο και πολλές οικογένειες νοικιάζανε καλύβες από τους δημάρχους – που συνεχίζανε και τις πολλαίνανε και παραθερίζανε εκεί. Γνωστό έγινε και το ξενοδοχείο του πατέρα μας, του μοναδικού Έλληνα, ως «Casino Polydor Hotel», που κι αυτό γέμιζε με πολλούς Έλληνες και ξένους που έρχονταν από πολλές πόλεις: Μανσούρα, Κάιρο, Μεχάλλα ... και χωριά για να παραθερίσουν. Σχεδόν όλοι οι Μανσουριανοί γνωρίσανε αυτό το θέρετρο και νοικιάζανε καλύ-

βες κάθε χρόνο τα καλοκαίρια, επί τρεις μήνες όσο ήμασταν παιδιά στο σχολείο. Εκεί οι οικογένειες: Τάρμπα, Πανναρίδου, Ακιογλου, Νομικού, Χαρίτου, Σιφνιώτου, Σταυρίδη, Σταυρινούδη και άλλες.

Όταν τα παιδιά του Πολύδωρου και της Μαρίας μεγαλώσαμε κι έπρεπε να πάμε σχολείο φύγαμε οικογενειακώς από το χωριό Μπαλτίμ κι επήγαμε στη Μανσούρα. Τα καλοκαίρια, όμως, πηγαίναμε και δουλεύανε οι γονείς μας το παραθαλάσσιο συγκρότημα με πολύ κόσμο.

Εμείς, όλα τα παιδιά της Μανσούρας, που είμαστε εκεί, μαζευόμασταν καθημερινά κατά παρέες, κολυμπούσαμε μαζί τα πρωινά και τ' απογεύματα μαζευόμαστε πάλι για τους περιπάτους μας με τα γαϊδουράκια.

Πηγαίναμε στα κρινάκια και στις αλυκές και άλλοτε ανεβαίναμε στα αμμόβουνα, όπου ήταν και το βουνό με τα κανόνια του Ναπολέοντα – όπως μας λέγανε – και κατρακυλούσαμε σαν βαρελάκια μέχρι κάτω. Τα βράδια πηγαίναμε πίσω από τις καλύβες, όπου υπήρχαν φυτείες από σύκα και σταφύλια περικυκλωμένα με καλάμια. Εμείς

βάζαμε τα χέρια μας μέσα, κόβαμε αρκετά από αυτά τα χιλιονόστιμα φρούτα και φεύγαμε τρέχοντας, να μην μας πιάσουν οι χωρικοί. Πηγαίναμε στην παραλιακή αμμουδιά και τα τρώγαμε. Εκεί τραγουδούσαμε, γελούσαμε και παίζαμε μέχρι αργά, που ξεθεωμένοι πια, πηγαίναμε για ύπνο. Εννοείται ότι αυτούς τους τρεις μήνες που μέναμε εκεί, είμαστε όλοι ξυπόλητοι και τον Σεπτέμβριο που φεύγαμε δεν μας χωρούσαν τα παπούτσια μας.

Ήταν αξέχαστα και υπέροχα εκείνα τα καλοκαίρια στο όμορφο Μάσιαφ Μπαλτίμ, με όλη αυτήν την ξενοιασιά!!!

Ακόμη και τώρα, όταν βρισκόμαστε, μεγάλοι πια, συζητάμε και θυμόμαστε εκείνα τα ωραία παιδικά μας χρόνια, με πολύ μεγάλο ενθουσιασμό, ευχαρίστηση, αγάπη και συγκίνηση για εκείνον τον τόπο με το υπέροχο ηλιοβασιλέμα μέσα στη θάλασσα!!! Νομίζω κανένα παιδί στον κόσμο δεν έχει περάσει τέτοια καλοκαίρια.

Ο πατέρας μας, Πολύδωρος, απεβίωσε τον Μάρτιο του 1965. Η μητέρα μας, όμως, Μαρία, συνέχισε να πηγαίνει από τη Μανσούρα, να δουλεύει το συγκρότημα με τον αδελφό μου Κώστα.

Μαρία και Πολύδωρος Γεωργιάδης μπροστά στο Καζίνο τους

Μετά εμείς ήρθαμε στην Αθήνα, δουλεύαμε εδώ και τη φέραμε μαζί μας. Εκείνη, όμως, επί δύο χρόνια μετά έφευγε απ' εδώ και πήγαινε και το δούλευε μόνη της. Την τελευταία όμως χρονιά, εν καιρώ πλήρους εργασίας, μέσα στον Αύγουστο του 1967, την κάλεσε ο διοικητής του τόπου, στο

χωριό Καφρ-ελ-Σεχ. Επήγε συνοδευόμενη από το γκαρσόνι της, τον Φαρούκ. Τότε ο διοικητής της είπε ότι δεν μπορεί να ξαναπάει στο ξενοδοχείο, ούτε για να πάρει τα ρούχα της, γιατί είναι τώρα εμπόλεμη ζώνη η περιοχή και απαγορεύονται εκεί οι ξένοι. Της είπε ότι έπρεπε να αποκτήσει Αιγυπτιακή υπηκοότητα για να πάει. Εκείνη δεν δέχθηκε βέβαια και έφυγε. Έμεινε στη Μανσούρα, σε φιλική μας οικογένεια που την φιλοξένησε. Δούλεψε το ξενοδοχείο ο Φαρούκ και στο τέλος του καλοκαιριού της είπε ότι δεν κερδίσανε τίποτα. Της έδωσε μόνο τα αεροπορικά της εισιτήρια και γύρισε στην Ελλάδα. Έτσι χάθηκε και η δική μας επιχείρηση, όπως κι άλλες ελληνικές επιχειρήσεις εξαιτίας των εθνικοποιήσεων.

Τώρα το Μπαλτίμ έχει χάσει τη γραφικότητά του. Γίνανε χτιστά σπιτάκια στην παραλία και συνεχίζει με ντόπιους παραθεριστές, που μπορεί να είναι και μόνιμοι κάτοικοι.

Αυτή είναι η ιστορία του Μάσιαφ Μπαλτίμ, ένα θέρετρο που το ανακάλυψε και το ξεκίνησε ο πατέρας μας Πολύδωρος Γεωργιάδης, περί το 1919. Ο Θεός να τον αναπαύει.

Λούλα-Ελπίδα Γεωργιάδου

Αναμνήσεις μιας άγλης εποχής

Φωτογραφικά στιγμιότυπα αποτυπωμένα σε φωτογραφικό άλμπουμ που ευγενικά παραχώρησε στο σύλλογό μας η κα Έλενα Τεγοπούλου. Ανήκει στον παππού της Ιωάννη Γιαννούτσιο.

Ο παππός της κα Έλενας Τεγοπούλου κ. Γ. Γεωργιάδης, ως δάσκαλος ήδυνάμει εν βρω σείδωμαι για αγ. ελευθ. σχολείο...

Οι διδάσκαλοι ερασιμαίνοι. Καθηγητής Γεωργιάδης μετ' την Ευαγγελία Τεγοπούλου και διδασκαλίσσες μετ' την Αγγελόδασκω διδασκαλίσσιν εν βρω ξένω χωριώ (Γαργίω) αγγλιστ' Κραδίω.

1 φωτογραφία 1000 λέξεις

Από τη συλλογή Κούλας Γερασίμου - Αναστασοπούλου

Από αριστερά: 2 άγνωστοι, Μπέμπα Γερασίμου - Καλλιανιώτη, άγνωστος, Κούλα Γερασίμου - Αναστασοπούλου, μπροστά της Τζίμης Αναστασόπουλος, άγνωστος, Αθήνα Αναστασοπούλου - Ανδρισάκη, Π. Ανδρισάκης, 2 άγνωστοι, Γιώργος Αθ. Ανδρισάκης

Κάνουμε έκκληση στα μέλη μας να ενισχύσουν
το σύλλογο με τις συνδρομές τους.

Αριθμός ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Ε.Τ.Ε. 169/772259-17
IBAN GR4601101690000016977225917

ΠΕΝΘΗ

Μεγάλη είναι η θλίψη μας για την απώλεια του μέλους μας από το Ζαγαζίκ Μ. Μαντάλα που διέμενε στη Ιεράπετρα της Κρήτης.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένειά τους.
Ο σύλλογος προσφέρει στη μνήμη του 100 ευρώ στην Πρόνοια.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagrek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Προσφορές

- Άννα Βελούδου κατέθεσε το ποσόν των 200 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της Δημήτρη, και ευχαριστεί όλους όσους της συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος της.
- Ανώνυμος προσφέρει 170 ευρώ στην Πρόνοια του Συλλόγου.
- Ανώνυμος προσφέρει 150 ευρώ στην Πρόνοια του Συλλόγου.
- Ανώνυμος προσφέρει 100 ευρώ στην Πρόνοια του Συλλόγου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου
(Αντιπρόεδρος -Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζόνυ Χριστοφίδης (Βοηθός Ταμίας)
κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου (Σύμβουλος)
κιν.: 6973982282

Καίτη Αστρά (Σύμβουλος)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001